

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617204297
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8617204297.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fil'akovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobkyne F. Z., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej vo W. F. č. XX, právne zastúpenej JUDr. Milošom Hnatom, advokátom so sídlom v Prešove, na ul. Tkáčskej č. 2, proti žalovanému R. M., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu vo W. Z. č. XX, právne zastúpenému JUDr. Zdenkou Vokálovou, advokátkou so sídlom v Prešove, na ul. Hlavnej č. 61, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník zo dňa 23.09.2020 č.k. 5C 35/2017-110 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyňi za stavebné sporenie sumu 4.873,31 eur, za predaj motorového vozidla sumu 4.000 eur a za bezdôvodné obohatenie sumu 1.200 eur. Stranám náhradu trov konania nepriznal. Žalovaného zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku v sume 78 eur.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 28.09.2016 č.k. 4P 23/2016-61, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.10.2016.

3. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a čo existovalo ku dňu jeho zániku. Súd v konaní o jeho vyporiadaní zisťuje predovšetkým rozsah tohto vlastníctva, ďalej cenu veci a v tomto smere platí zásada, že treba vychádzať z tej ceny, ktorá je v čase vyporiadania. Nie je rozhodujúca cena, za ktorú sa vec nadobudla, prípadne cena, ktorú mala vec v čase zániku bezpodielového spoluvlastníctva. Pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa vychádza zo zásady rovnosti podielov. Platí pritom, že v rovnakom pomere, ako sa manželia podieľajú na spoločnom majetku, podieľajú sa aj na spoločných záväzkoch.

4. Ustanovenie § 150 veta druhá Občianskeho zákonníka sa vykladá tak, že pre posúdenie výšky náhrady toho, čo sa zo spoločného majetku manželov vynaložilo na oddelený majetok jedného z nich (a naopak), nie je rozhodujúce, o akú sumu sa jeho majetok investíciami zhodnotil, ale to, aká suma sa na tento účel skutočne vynaložila z ich spoločných prostriedkov. Pre posúdenie výšky náhrady je rozhodná čiastka, ktorá bola zo spoločného majetku vynaložená a tým z neho odčerpaná, v žiadnom prípade teda hodnota takto vytvoreného diela.

5. Z ust. § 150 vety druhej Občianskeho zákonníka tiež vyplýva, že nárokmi každého z manželov, aby sa im uhradilo, čo zo svojho vynaložili na spoločný majetok, sa súd nezaoberá bez výslovného návrhu, avšak pri zisťovaní, čo zo spoločného majetku bolo vynaložené na ostatný majetok jedného z manželov je súd už povinný postupovať samostatne i bez výslovných návrhov účastníkov v tomto smere.

6. Vo všeobecnosti však platí, že povinnosť tvrdenia aj dôkazné bremeno, pokiaľ ide o určité skutočnosti, leží na tej strane, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivejšie právne dôsledky. Spravidla ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tvrdí. V tomto smere je aj judikované, že je na bývalom manželovi, ktorý preukázateľne za trvania manželstva na svoj oddelený majetok vynakladal peňažné čiastky, aby v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva dokázal, že išlo o jeho výlučné prostriedky.

7. Čo sa týka stavebného sporenia v sume 4.873,31 eur, žalobkyňa na pojednávaní dňa 02.09.2020 tvrdila, že toto stavebné sporenie poukázali na jej účet rodičia, o čom predložila súdu výpis z účtu D.. zo dňa 10.09.2012, z ktorého vyplýva, že na jej meno bola prijatá v ten deň platba vo vyššie uvedenej sume. Žalobkyňa svoje stavebné sporenie využila na investíciu do bytu žalovaného. Uvedené potvrdil aj svedok F. Z., otec žalobkyne, ktorý ďalej poukázal na to, že je živnostníkom a ovláda stavebné práce. Žalobkyňa chcela rekonštrukciu bytu a táto sa robila na dve fázy. Pri prvej rekonštrukcii bol okrem svedka aj jeho kolega z práce a pri druhej rekonštrukcii mu pomáhal syn. Prvú rekonštrukciu financoval svedok spolu so svojou manželkou. Druhú časť rekonštrukcie už neplatil svedok, ale žalobkyňa so žalovaným. V súvislosti s druhou rekonštrukciou svedok uviedol, že si myslí, že to bolo hračené zo stavebného sporenia, ktoré dal žalobkyňi ako dcére.

8. Žalobkyňa predložila doklady o kúpe stavebného materiálu (č.l. 42 až 51 spisu) spolu v sume 2.265,96 eur. Do tejto sumy teda svoje tvrdenie preukázala. Žalobkyňa však nepreukázala tvrdenie ohľadne sumy 2.607,35 eur (4.873,31 eur - 2.265,96 eur). Presné zistenie hodnoty všetkých stavebných prác nie je možné určiť vzhľadom pre odstup času. Znalecké dokazovanie na ohodnotenie týchto stavebných prác by malo za následok len ďalšie zvyšovanie nákladov trov tohto konania. Hodnota stavebných prác, ktorú určila žalobkyňa odhadom na sumu 7.100 eur prevyšuje stavebné sporenie v sume 4.873,31 eur, ktorú poskytla žalobkyňa ako investíciu do prerábky bytu žalovaného.

9. Žalobkyňa teda preukázala svoje tvrdenie, že jej rodičia dňa 10.09.2012 poukázali stavebné sporenie v sume 4.873,31 eur, ktoré využila na investíciu do prerábky bytu žalovaného, ktorý je jeho vlastníkom. Išlo teda o investíciu žalobkyne z jej oddeleného majetku do bytu, ktorý vlastnícky patril žalovanému, teda do jeho oddeleného majetku, a preto má žalobkyňa nárok na jej vrátenie. Z uvedených dôvodov, súd prvej inštancie v tejto časti žalobe vyhovel.

10. Čo sa týka motorového vozidla zn. X. L., toto podľa tvrdení žalobkyne nadobudli počas trvania manželstva v júni roku 2013. Išlo o ojazdené auto z Nemecka, ktoré žalobkyňa našla na internete. Žalovaný sa dohodol s krstnou mamou, že ho pôjdu kúpiť do Nemecka, lebo ona žije v Nemecku a vie po nemecky. Žalovaný vycestoval do Nemecka po auto a pred odchodom sa dohodli, resp. on dal návrh, aby auto zakúpili na potraviny jeho mamy bez DPH, čím ušetrili cez 2.000 eur. Po prepise auta na Dopravnom inšpektoráte auto užívali obidvaja. Žalovaný na ňom dennodenne chodil do práce a potom ho spoločne užívali ako rodina. Po odchode od žalovaného ostala bez peňazí a bez auta. Pri hľadaní nejakého auta na internete zhodou náhod našla na internete ich auto, ktoré žalovaný predával. Oznamovala mu, že keď auto predá, tak chce polovicu peňazí z predaja. Pri osobnom stretnutí niekedy v septembri roku 2017, žalovaný jej povedal, že keď auto predá, polovicu peňazí vyplatí, čo sa nestalo a auto už je predané.

11. Motorové vozidlo patrilo do BSM, pretože dňa 04.02.2013 boli vybraté peniaze z účtu v D., a.s. v sume 12.505 eur, čo je zrejmé z výpisu z účtu (č. l. 3 spisu).

12. Na pojednávaní konanom dňa 23.03.2018 žalobkyňa uviedla, že mali škodovú udalosť, kedy im krúpy poničili auto a suma za túto škodovú udalosť bola pripísaná na jej účet. O tom žalobkyňa predložila aj výpis z účtu zo dňa 25.09.2015 na sumu 1.181,91 eur (č.l. 30 spisu).

13. Žalobkyňa preukázala svoje tvrdenie, že motorové vozidlo nadobudli strany sporu kúpou v júni roku 2013 v Nemecku za kúpnu cenu 8.000 eur, aj keď bolo zapísané na matku žalovaného kvôli odpočtu DPH, pretože je živnostníčkou. Toto motorové vozidlo spolu užívali. Tieto skutočnosti potvrdil okrem žalobkyne aj svedok F. Z., jej otec. Žalovaný na druhej strane nepreukázal tvrdenie o tom, že auto nikdy nebolo predmetom BSM, pretože vlastnícky patrilo jeho matke. Nakoľko vozidlo už bolo predané, má

žalobkyňa nárok na 1/2 z jeho hodnoty v sume 4.000 eur. Prvoinštančný súd preto zaviazal žalovaného na zaplatenie tejto sumy žalobkyni.

14. Žalobkyňa ďalej žiadala sumu 1.200 eur ako zostatkovú hodnotu za hnuiteľný majetok, ktorý ostal v byte žalovaného a ktorý využíva 4 roky po rozvode. Z vyjadrenia žalovaného k žalobe (č. I. 5 spisu) je zrejmé, že nikdy nebránil žalobkyni, aby si z bytu zobrala svoje osobné, ako aj hnuiteľné veci. Išlo o obyvaciú stenu, konferenčný stolík, gaučovú súpravu, luster, jedálenský stôl, stoličky, chladničku. Žalovaný na pojednávaní dňa 02.09.2020 tiež uviedol, že je ochotný vydať žalobkyni mixéry a nábytok. Čo sa týka ostatných hnuiteľných vecí, ktorými sú zariadenie spálne, manželská posteľ, matrac, nočné stolíky, luster, garniže, záclony, automatická práčka, tak tieto veci patria výlučne žalobkyni, čo potvrdila aj svedkyňa A. Z.ová, matka žalobkyne, ktorá na pojednávaní dňa 23.03.2018 uviedla, že všetky hnuiteľné veci chcela darovať iba svojej dcére, teda žalobkyni, aby vykompenzovala to, keď žalovaný tvrdil, že byt má len on. Tieto veci kupovala ešte pred svadbou.

15. Za užívanie vecí, ktoré patria výlučne žalobkyni a bezdôvodne ich užíval žalovaný, si žalobkyňa žiadala 300 eur po dobu 4 rokov, teda spolu sumu 1.200 eur. Táto suma bola stanovená odhadom a súd prvej inštancie ju považoval za primeranú. Preto aj v tejto časti bolo žalobe vyhovené.

16. Žalovaný vo svojom záverečnom vyjadrení zo dňa 18.09.2020 okrem iného uviedol, že už len z princípu právnej istoty opätovne vznáša námietku premlčania k uplatneným nárokom (bezdôvodné obohatenie), nakoľko uplynula premlčacia doba.

17. Čo sa týka tejto námietky, je potrebné poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25Cdo/1960/1999 zo dňa 26.09.2001, kde v tomto rozsudku najvyšší súd uviedol, že pokiaľ strana vznesie námietku premlčania, má to doložiť dôkazmi a jasne odôvodniť, kedy začala plynúť premlčacia doba, kedy skončila a čo spôsobilo jej vznik a skončenie. Námietka je nedôvodná, pretože žalovaný neuviedol, kedy mala začať plynúť premlčacia doba, kedy skončilo jej uplynutie a čo spôsobilo vznik a skončenie premlčania.

18. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 257 C.s.p.

19. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie. Ako dôvod uviedol, že súd vôbec neustálil masu BSM, ale obmedzil sa iba na finančné nároky žiadané žalobkyňou, aj keď pôvodne v žalobe do BSM boli zahrnuté i hnuiteľné veci. V tomto smere je rozhodnutie nepreskúmateľné. Žalobkyňa sa domáha vyplatenia svojich finančných prostriedkov, ktoré mali byť použité na výlučný majetok žalovaného, teda z výlučného majetku žalobkyne na výlučný majetok žalobcu, čo nemá nič spoločné s BSM. V tomto smere je naopak relevantná judikatúra, v zmysle ktorej investíciami vynaloženými zo spoločného na ostatný majetok jedného z manželov nie je práca jedného manžela vynaložená pri rekonštrukcii domu druhého manžela. Manželstvo je spoločenstvom, v ktorom si majú manželia navzájom pomáhať a za takúto pomoc možno považovať prácu manžela pri rekonštrukcii domu druhého manžela, najmä, keď ide o dom, ktorý obaja manželia i s dieťaťom užívajú k bývaniu.

20. Žalobkyňa nie je aktívne legitimovaná na podanie žaloby o zaplatenie za stavebné práce, ktorých realizáciu nikdy nespochybňoval, nakoľko tieto práce neboli realizované žalobkyňou, ale jej otcom, jeho kolegom a jej bratom, čo potvrdil aj otec žalobkyne. Tento ich nárok by však bol už premlčaný.

21. Vo vzťahu k použitým peňažným prostriedkom zo sporenia vo výške 4.873,31 eur okrem žalobkyne nikto nepotvrdil, že mali byť použité na rekonštrukciu bytu. Aj otec žalobkyne ako svedok uviedol, že nevie ako s nimi dcéra naložila. Na podporu svojich tvrdení žalobkyňa predložila bločky, ktoré preukazujú nákup stavebného materiálu. Tu chce pripomenúť, že jej otec je živnostníkom v tejto oblasti, preto určite v účtovníctve disponuje takýmito výdavkovými pokladničnými dokladmi. Rovnako úhrada peňažných prostriedkov z účtu otca žalobkyne vo výške 531,10 eur nič sama o sebe nepreukazuje.

22. Pokiaľ ide o preukázanú investíciu, a to nákup stavebného materiálu v hodnote 2.265,96 eur, ani táto nepredstavuje bezdôvodné obohatenie. Bezdôvodným obohatením je, o čo sa toho času jeho majetok, ktorého už nie je vlastníkom, týmito nákupmi zhodnotil. Úpravy typu, napr. stierky, maľovanie, dlažby, podlahy, sú v zmysle ustálenej judikatúry vyhodnocované ako bežné a žiadnym

spôsobom nespôsobilú zhodnotenie bytu. Doklady predložené žalobkyňou preukazujú nákupy tovaru ako svietidlá, skrutkovače, farby, murárska lyžica, hmoždinky, drôt, kábel a iné, ktoré byt nemôžu žiadnym spôsobom zhodnotiť. Súdom prvej inštancie zarátaná hodnota prác do bezdôvodného obohatenia určená žalobkyňou odhadom vo výške 7.100 eur nesie znaky arbitrárnosti v rozhodovaní, nakoľko je táto suma nepreskúmateľná po každej stránke.

23. Z obsahu spisu nespochybniteľne plynie, že motorové vozidlo X. L. vlastnila A. M., matka žalovaného. Žalovaný v období od 05.09.2006 do 31.12.2018 nebol vedený ako držiteľ - vlastník motorového vozidla. Pokiaľ ide o poistenie, zákon nevylučuje, aby vlastník, poistený, poisťník, osoba v prospech ktorej sa poisťné vypláca, boli rozdielne osoby. Nezákonnosť rozsudku je daná aj samotnou sumou za predaj motorového vozidla. Pokiaľ akékoľvek motorové vozidlo by bolo kúpené za sumu 8.000 eur, nie je reálne možné, aby za túto sumu bolo o 4 roky aj predané. Motorové vozidlo si jeho mama kúpila z vlastných peňažných prostriedkov. Ak by ale boli na nákup poskytnuté peňažné prostriedky z BSM, išlo by o pohľadávku premičanú.

24. Z rozsudku nie je zrejmé, z čoho má pozostávať bezdôvodné obohatenie za užívanie vecí v jej vlastníctve. Či to pozostáva z vecí, ktorých vlastníctvo nerozporuje a ktoré si žalobkyňa mohla kedykoľvek vyzdvihnúť, čo plynie zo samotnej žaloby spísanej žalobkyňou, i zo zápisníc z pojednávania a tiež z vyjadrení adresovaných právnu zástupkyňou žalobkyni a jej právnomu zástupcovi. Keďže umožnil žalobkyni nesporné hnutelné veci si vziať, nemôže byť v omeškaní s ich vydaním. Naopak omeškanie je na strane žalobkyne. Navyše byt previedol na inú osobu, a to svojho otca, čo plynie aj z obsahu spisu a vklad bol povolený dňa 16.03.2017. Veci, užívanie ktorých má byť predmetom bezdôvodného obohatenia, sú v tomto byte, ktorý neobýva, a preto sa nemôže dopúšťať bezdôvodného obohacovania. Okrem toho veci sú v bezpodielovom spoluvlastníctve, a preto aj kedy ich užíval, čo nerobí, nakoľko žije vo W. Z. a nie v Q., užíval by len svojej veci a teda nešlo by o bezdôvodné obohatenie.

25. Žalobkyňa vydanie bezdôvodného obohatenia žiada od doby rozvodu, teda od 10.10.2016, čo sú približne 4 roky. Subjektívna premičacia doba na bezdôvodné obohatenie je 2 roky, teda za žiadnych okolností súd nemohol priznať nárok na bezdôvodné obohatenie za obdobie pred 02.09.2018, nakoľko tento nárok je v tejto časti nárokom premičaným. Bezdôvodné obohatenie po termíne 02.09.2018 nemôže byť na jeho strane, pretože veci nie sú v jeho užívaní, nedisponuje nimi a nie je ani vlastníkom bytu. Pokiaľ ide o sumu stanovenú odhadom na 300 eur ročne, v tejto časti je rozhodnutie nepreskúmateľné.

26. Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného je opodstatnené.

27. V danom prípade, ako to vyplýva z obsahu spisu, predmetom sporu je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. V prípade zániku bezpodielového spoluvlastníctva sa vyporiadanie vykoná podľa zásad uvedených v § 150 Občianskeho zákonníka, čo priamo vyplýva z ust. § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

28. Vyporiadanie znamená nielen rozdelenie hnutelných a nehnuteľných vecí, ktoré patrili do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva, ale aj vzájomné vyporiadanie všetkých pohľadávok a dlhov vyplývajúcich z tohto spoluvlastníctva. Predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva je všetko, čo do tohto spoluvlastníctva patrilo a existovalo v čase jeho zániku, t.j. spravidla v deň právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva. Tento čas je rozhodujúci aj pre posúdenie stavu vecí, ako je napr. ich vek, miera opotrebenia a podobne. Pri určení ceny vecí je však rozhodujúci čas vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa vykonáva ich vyporiadanie.

29. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdnym rozhodnutím podľa ust. § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy v prípade, keď nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou a neuplatnila sa ani zákonná domnienka stanovená v ust. § 149 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Konanie sa začína len na návrh, ale súd nie je viazaný návrhmi strán v tom smere, ako má vyporiadanie vykonať. Je však povinný zisťovať, čo patrí do bezpodielového spoluvlastníctva, lebo vyporiadanie sa musí týkať celého majetku. Pohľadávky a dlhy manželov, ktoré vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva sa vyporiadajú primerane podľa ust. § 149 a ust. § 150 Občianskeho zákonníka.

Vyporiadanie týchto práv a povinností sa však týka len vzťahov medzi manželmi a nijako nemôže zasahovať do práv a povinností tretích osôb.

30. V prejednávanej veci, ako to vyplýva i zo záverečného vyjadrenia žalobkyne zo dňa 28.08.2020 (č.l. 102 a 103 spisu), do bezpodielového spoluvlastníctva manželov mal patriť nábytok v predsieni tvoriaci zariadenie bytu v hodnote 220 eur a domáce spotrebiče - kuchynský robot, mikrovlnná rúra, kávovar, rýchlouhriar a filtračná kanvica, všetko v hodnote 240 eur. Z akých dôvodov nebolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctva manželov vo vzťahu k týmto hnutelným veciam sa z odôvodnenia rozhodnutia zistiť nedá.

31. Nepreskúmateľné je rozhodnutie aj vo vzťahu k uloženiu povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni za predaj motorového vozidla sumu 4.000 eur. Motorové vozidlo X. L., V. XXX L., malo byť podľa tvrdení žalobkyne nadobudnuté za trvania manželstva kúpou v júni roku 2013 v Nemecku. Podľa oznámenia Okresného riaditeľstva Policajného zboru vo V. zo dňa 09.05.2019 (č.l. 63 spisu) ako vlastník motorového vozidla X. L., V. XXX L., v období od 01.01.2013 do 31.12.2017 bola vedená A. M., teda matka žalovaného. Podľa tohto oznámenia A. M. sa vlastníčkou motorového vozidla stala o pol roka skôr ako to tvrdí žalobkyňa.

32. Podľa odôvodnenia rozsudku, rodičia žalobkyne jej na účet v ČO.. dňa 10.09.2012 poukázali platbu stavebného sporenia v sume 4.873,31 eur. Keďže žalobkyňa predložila súdu doklady o kúpe stavebného materiálu (č.l. 42 až 51 spisu) spolu v sume 2.265,96 eur, žalobkyňa do tejto sumy preukázala svoje tvrdenie o jej investíciách do bytu žalovaného. Ohľadne zostávajúcej čiastky vo výške 2.607,35 eur predstavujúcej rozdiel medzi sumou 4.873,31 eur a sumou 2.265,96 eur svoje tvrdenia nepreukázala.

33. Podľa žalobkyňou predložených dokladov o kúpe stavebného materiálu (č.l. 42 až 51 spisu) všetky tieto doklady sa týkali nákupu materiálu realizovaného vo februári roku 2010. Žalobkyňa tak logicky nemohla použiť na zakúpenie materiálu peňažné prostriedky zo stavebného sporenia, ktoré obdržala až o viac ako 2 roky neskôr.

34. Vo vzťahu k uloženiu povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni sumu 1.200 eur z titulu bezdôvodného obohatenia, z rozhodnutia nie je zistiteľné, o aké bezdôvodné obohatenie sa má jednať. Občiansky zákonník v ust. § 451 ods. 2 uvádza štyri formy bezdôvodného obohatenia, a to majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

35. V súlade s odôvodnením rozhodnutia žalovaný niky nebránil žalobkyni zobrať si osobné, ako aj hnutelné veci. Tento postoj žalovaného pritom vôbec pri rozhodovaní zohľadnený nebol. Navyše, ako to vyplýva z predloženého čiastočného výpisu z listu vlastníctva č. XXXX, kat. úz. Q., vlastníkom bytu č. XX, v ktorom sa mali realizovať investície zo strany žalobkyne, je Q. M., nar. XX.XX.XXXX a nie žalovaný, a to na základe kúpnej zmluvy, vklad ktorej bol povolený dňa XX.XX.XXXX. Aj táto skutočnosť zostala pri rozhodovaní nepovšimnutá.

36. Ust. § 220 C.s.p. určuje obsahové náležitosti rozsudku. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či rozhodnutie je preskúmateľné alebo nie, sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia.

37. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Obdobným spôsobom náležitosti odôvodnenia rozsudku upravovalo ustanovenie § 157 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016.

38. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje

spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 C.s.p. dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje stranám sporu posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej.

39. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane sporu odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujímať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

40. Keďže vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 389 ods. 1 písm. b) C.s.p. rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

41. Po vrátení spisu bude úlohou súdu prvej inštancie zistiť masu majetku patriaceho do BSM a následne tento majetok vyporiadať podľa zásad vyplývajúcich z ust. § 150 Občianskeho zákonníka. V časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia musí byť zistené, čo bránilo žalobkyni vziať si z bytu huteľné veci v ňom sa nachádzajúce a následne posúdiť, či žalobkyni vzniklo právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia a z akého dôvodu. V tejto súvislosti je pritom potrebné poukázať na to, že žalovaný už viac ako tri roky nie je vlastníkom bytu a s vecami v byte sa nachádzajúcimi nedisponuje.

42. Prvoinštančný súd, ktorý je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.), v novom rozhodnutí rozhodne aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

43. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).